Страшимиров, Антон

Антон Страшимиров

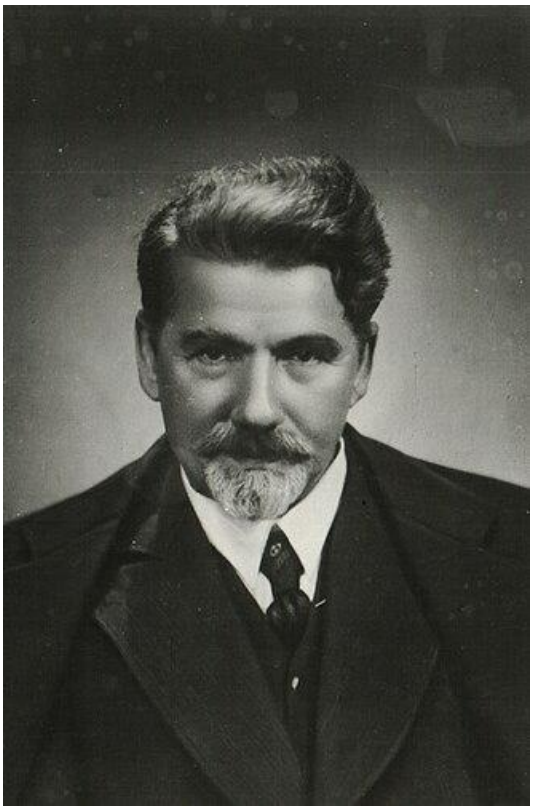

Антон Тодоров Страшимиров

Прякори	Босилко , Н. Бистренов , Данила , В. Данилов , А. Баднев , Дойрян , Г. Живков , Земен , Истров , Кинема , К. Кънчев , Мирьо , Наблюдател и Постов
Дата на раждане	15 юни 1872 г. [1]
Място на раждане	• Варна , Османска империя

Дата на смъртта	7 декември 1937 г. [1] (65 години)
Място на смъртта	• Виена , Австрия
Гражданство (националност)	• България [2][3][...] • Османска империя
Професия	писател , драматург , публицист , политик , журналист
Години на творчество	от 1892 г.
Автограф	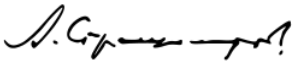

Работи в Уикиизточник

Медийни файлове в Wikimedia Commons

Цитати в Уикицитат

Антон Тодоров Страшимиров (15 юни 1872 г. , Варна , Османска империя – 7 декември 1937 г. , Виена , Австрия) е български писател, драматург, публицист и журналист от демократичното движение.

Биография

Син на майстор зидар. Брат на Димитър Страшимиров (1868–1939), историк и писател. Останал рано сирак, той води скитнически живот в продължение на много години. Работи като общ работник, а след това като чиновник. Завършва селскостопанско училище и работи като селски учител. По-късно посещава лекции във Факултета по история и филология на Бернския университет. Участва активно в образователна дейност.

А. Страшимиров със съпругата си

Заинтересувал се от популизъм . Редакторирал е вестник „Глас от Изток“ в Бургас . Участвал е в македонското националноосвободително движение като четник под ръководството на Й. Сандански .

Избран е в Народното събрание на България през 1911 и 1929 г. От 1901 г. издава списание „Наша живот“ , което редактира заедно с Кирил Генчев Христов . Сътрудничи на социалдемократически издания и пропагандира социалистически идеи.

След Младотурската революция в Солун, заедно с Г. Петров, издава списание „Културно единство“.

Участва като редник в Първата Балканска война . По време на Първата световна война работи като военен кореспондент и сътрудник на вестник „Военни известия“ и списание „Отечество“. След войната редактира социално-културното списание „Наши дни“ (1921 г.). Основател и редактор на Българската обществена библиотека от 1922 до 1923 г.

Създаване

Престоят в различни отдалечени кътчета на България даде на А. Страшимиров голям запас от наблюдения.

Литературният дебют на Страшимиров се състоя през 1890 г.

Автор на повече от 30 тома и сборници с разкази, есета, новели, пиеси и статии по различни литературни и социални проблеми.

Сред най-значимите произведения на изкуството могат да се отбележат следните:

- романи „Смутно време“ (1899), „Есенни дни“ (1902), „Среща“ (1904), „Бена“ (1921, 2-ро издание, 1927), „Без пиене“ (1919), „Хоро“ (1926), „Роби“ (1930);
- разкази и кратки разкази - „Смях и Слзи“ (сборник, 1897), „Крастопт“ (1903), „Преход“ (1926) и други;
- драми - “Сватба в Болярово” (1900), “Вампир” (1902), “Отговор” (1906), “Към слънцето” (1917), “Ревека”, “Към слънцето” (“Оставка”), “Свети Иван Рилски”, “Над блажен гроб” и др.;
- комедии - “Мрак” (1901), “Свекърва” (1906) и др.

В многобройните си произведения за селския живот и живота на градската интелигенция, писателят предоставя широка картина на класовата борба и упадъка на българската буржоазия. Творчеството му изследва задълбочено и темата за селячеството.

В едно от най-добрите произведения на Страшимиров, романът „Хоро“ (1926), антифашистките мотиви звучат с особена сила.

Памет

Село във Варненска област в България е кръстено на писателя : Страшимирово .

Литература

- Василев В., Антон Страшимиров, “Български писатели”, кн. V, София, с. 138-154 и разд., София, 1931 г.
- Литературна енциклопедия 1929-1939 . Антон Страшимиров

Бележки

1. Антон Тодоров Страшимиров // Brockhaus Enzyklopädie (немски) - FA Brockhaus , 1796.
2. http://www.worldatlas.com/webimage/countrys/europe/bulgaria/bgfamous4.htm
3. http://www.worldatlas.com/webimage/countrys/europe/bulgaria/bgfamous3.htm